

अभिषेकाची पाहून घाई ।
हक्काचे वर मागुनि घेई ।
राम वनाला धाडुनि देई ।
वाल्मिकींची असुनि लेखणी ॥३॥

श्रावणशापे अटळ ती नियती ।
कैकयी कारण नावापुरती ।
कोण पतिव्रता हो पतिघाती?
उगा दोषिता पतिच्या मरणी ॥४॥

पराधीन हा मानव जगती ।
रामही जाणे ही दैवगती ।
सीता पळवी लंकाधिपती ।
ही तर देवऋषींची वाणी ॥५॥

रावणवध रामाने केला ।
सीतेसह अवधपुरी आला ।
भरत भेटीने कृतार्थ झाला ।
माथा ठेवी माझ्या चरणी ॥६॥

रामही माझा दशरथ माझे ।
नियतिचे परि वाहे ओझे ।
ज्योत पेटते, ज्योतही विझे ।
क्षणभंगुर ही जीवनगाणी ॥७॥

मोहनराव कुळकर्णी
सत्तरी - गोवा

पाच कविता

शिम्यणबिन्दू

मनमेळ सुरांतील अगाध भाषा
वल्यांकित कशी नयनी रेखा;

छेडिलेस राजसा मानस कवळे
पराग कण अनवरत आकळे;

धरुनि गच्च का माझ्या कुन्तलमाला
दहिवरल्या शरीरी पावा घुमला;

शिम्यणबिन्दू अवीट, ओठांवरले
प्रदीप्त कम्पन ते, भान हरपले;

तप्त मनोरथ निथळे झुमझुम
मधुरकुंचा भासती घुमघुम;

मूर्तिमंत सांवळे अंग नील गवाक्षी
तूच निरन्तर रे अव्याज साक्षी.

खट्याळ मेहुडा

मेहुडा धरित्री खट्याळ खंडाळी
सान फिरकी घन घन पिटाळी

किलकिले पुन्हा किरण पातले
गर्भसुती नटखट रेशीमचाळे

अलहिदा चोखाळे तुझ्या आभाळी
बेधुंद नुपूर मेघश्याम धुमाळी

रंगभोर

एक प्रकारच्या गहन निराशेतूनही
झिरपतात सोनेरी किरणे
कोमल, पारदर्शी अन् रजतवतही....
सूर्याच्या डोळ्यांतील अनवट भाग...रंगभोर

मातीच्या देठातून

या मातीच्या देठातून अंकुरलेला हा नवथरपणा
चहुबाजूंनी सुखपुष्पांच्या पसरलेल्या नेणारखुणा
रंगभोर काजव्यात उसउस देहाच्या तनरज्योती

अमृताच्या वेलीवर पाजळणाऱ्या अनंग तप्त वाती
पोर्णिमेचा चंद्र आसा उराशी उसासलेला अंधारात
फैलावून बाहू सताड मी, तुझ्या उंबरठ्याच्या आत

बहाणा

गतानुगतिक स्पर्श-बंधने तटातून रोखताना
तुला भेटण्याचा बहाणा शोधते आहे;
काळाचे बंधन-पाश झुगारून देताना
तुझा नाद गात्रांत झंकारतो आहे;
अनामिक नात्यातून जीवन मोहरते येथे तर
तूच होऊन मी सर्वांगाने न्हाते आहे;
दिवकालाच्या पलीकडील प्रभा फाकणारहे
तुझा, तो पर्यंत, आसमंत माझ्यात सामावतो
आहे.....

प्रा. सुनिता सुनील उमरसकर
गोवा विद्यापीठ

चारोळ्या

टी. व्ही. पाहून पाहून
आला फार कंटाळा
चला जरा बाहेर
घेऊ श्वास मोकळा

हिरवी हिरवीगार कैरी
चव तिची फारच न्यारी
तिला पाहून सारी
मुलं भुलतात भारी

काळीभोर कोकीळा
गोड तिचा गळा
साद तिची ऐकून
वसंत आला धाऊन
धावता धावता त्याने
स्पर्श केला झाडांना .
हिरवी पालवी फुटली
सर्वांच्या देहाना

तलावाच्या आरशात
झाडे पाहतात डोकावून
अंगावरची पाने फुले
दिसतात की नाही उठून

सुनीती मराठे
फोंडा गोवा

